

Αὔρα Μητρικῆς τρυφερότητας...
ἢ, τοῦ Δεκαπενταυγούστου τὰ πάντερπνα εἰσόδια

Ἄνοιξε, λοιπόν, τὴν Ὁραία του Πύλη κι ὁ ἐφετεινὸς Δεκαπεντάυγουστος. Ποὺ αἰῶνες τώρα ἀφιερώνεται στὴ Χάρη Της. Ἀφιερώνεται δέ, μὲ ἔνθερμη κατάθεση στὴν κατὰ σάρκα Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, τῆς ὁποίας ἡ πάνσεπτος καὶ ἄμετρα συγκινητικὴ Κοίμησή Της «τελευταῖον (ὑπάρχει) ἐπ’ αὐτῇ μυστήριον». Πού, μὲ λίγα λόγια μᾶς προειδοποιεῖ, γιὰ τὴν ἔγνοια Της καὶ τὴν Παρρησία Της. Τὴν ἀνύστακτη καὶ συναμα παραμυθητικὴ. Ἄνοιγει ἡ Ὁραία Πύλη, λοιπόν, καὶ τοῦ ἐφετεινοῦ Δεκαπενταυγούστου καὶ μᾶς καλεῖ νὰ εἰσοδεύσουμε στὸν Κῆπο τῆς Χαριτὸς Της, γιὰ νὰ λάβουμε τὴ εὐωδία καὶ τὴν εὐλογία τῆς Παρουσίας Της. Κάθε ἀπόγευμα. Μιὰ ὥρα, δηλαδή, σημαντικὴ, σημαδιακὴ καὶ πάντα φορτωμένη μὲ μνῆμες καὶ στοχασμούς. Γι’ αὐτὸ φροντισαν οἱ ἱεροὶ ὑμνογράφοι νὰ μᾶς κομίσουν, ἀντίδωρα λὲς ἀπὸ ὑπερουράνια λειτουργικὴ σύναξη, τὰ ἔνδρσα ποιητικὰ τους ψελλίσματα, ποὺ στολίζουν τὰ ἀπόβραδά μας.

«Καὶ ποῦ λοιπὸν ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν».

«Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι...»

*«Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους
καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων...»*

καὶ ἄλλα ἀκόμη, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ παρατεθοῦν, γιατί εἶναι, ὅπως διαπιστώνει ὁ κάθε φιλακόλουθος πιστός, λόγια δικά του, λόγια ποὺ θὰ ἤθελε νὰ πεῖ, νὰ ἐκφράσσει, κί ὅμως· ἄλλος τὸ κάνει γιὰ λογαριασμό του. Εὐτυχῶς, δηλαδή, γιατί στίς μέρες μας ὅλο καὶ φτωχαίνουμε ἀπὸ λόγους ἀληθινούς, Φτωχαίνουμε κι ἀπὸ λόγους παραμυθίας γιατί, ὅσο πάει σκληρύνεται ἡ καρδιά μας... Κί ἀλήθεια, ὅταν τὶς σάρκινες καρδιές τὶς μεταποιήσουμε σὲ λίθινες, (πρβλ. Ἰεζ. 36,26), τότε τί γίνεται; Μακάρι νὰ μὴ μᾶς συμβεῖ ποτέ. Γι' αὐτὰ καὶ τὴν ἱκετεύουμε:

*«Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκαλύψαν τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν
καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοι, Κόρη...»*

Κί εἶναι σίγουρο, πὼς ὅταν ἐπέλθει ὁ λεγόμενος σκοτασμὸς τοῦ νοός, τότε καὶ ἡ σκληροκαρδία διαπιστώνεται καὶ ἡ ἀπανθρωπία κυριαρχεῖ.

Κάθε ἀπόβραδο, λοιπὸν, σχεδὸν καὶ στίς δεκαπέντε αὐτὲς ἡμέρες ραντίζεται τὸ εἶναι μας ποικίλες δωρεές τῆς Μητρικῆς Της Χάριτος, ποὺ δροσίζουν «τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν ψυχὴν» μας.

Εὐλογημένο Δεκαπενταυγουστο, λοιπὸν...

Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντίνος Ν. Καλλιανός

Ἐφημέριος

Ἱ. Ν. Ἀγ. Παντελεήμονος Σκοπέλου